

Banko, altsaa af 9 Rigsbankmark pr. Rubel. Efter denne Kurs vilde de nu falde indenfor det næste Trin af Stempellovens Skala eller 150 Rd. og selvfølgelig koste 1. Rd. i Stempelafgift. Saadanne Forunderligheder vil der altsaa kunne komme frem, naar Finanzministeren skal træffe Bestemmelse om Kursen. Derved er der imidlertid Intet at gjøre, idet man maa rette sig efter den Kurs, som Finanzministeren bestemmer. Derimod maa jeg, som sagt, væsentlig urgere, at man ikke skal rette sig i dette Forhold efter Bestemmelsen i Stempellovens § 21 a., men at det bliver sat ind i Lovforslaget, at Papirerne kun skulle stemples efter den Kurs, som af Finanzministeren bliver sat.

Finanzministeren: Jeg maa maasse først gjøre en Bemærkning til det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Melchior), der for havde Ordet, for at afgjøre et lille Mellemværende mellem ham og mig om, hvorvidt den her foreslaede Afgift kan siges at have en vis Analogi med Soldafgifterne; Derimod indvendte det ærede Medlem, at det kunde den paa ingen Maade, fordi Soldafgifterne havde det særlige, at de godtgjordes ved Udførsel, hvorimod den foreslaede Afgift ikke vilde blive godtgjort, naar Papiret igjen udføres. Jeg kan ikke negte, at denne Indvending overraskede mig i det ærede Medlems Mænd, da han jo er saa særlig sagkyndig i disse Forhold. Thi den gjældende Soldlov siger udtrykkelig i sin § 25: „Rettelig erlagt Indførselstold betales i Reglen ikke tilbage, om Væerne endog senere udføres.“ Der er altsaa netop, om jeg saa maa sige, Hovedreglen for Indførselstold, at den sædvanlig ikke betales tilbage, naar Væerne senere udføres. Derfra er der vel enkelte Undtagelser, som i Soldloven nærmere anføres, men Hovedreglen er netop den nye angivne. Jeg tror saaledes, at min Sammenligning virkelig for saa vidt holder Stik.

Det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet (W. Peterfen), sluttede sig i det Hele til den første ærede Taler. Men de forekommer mig, unegtelig, at det ærede Medlem egentlig ogsaa kun udførte de Betragtninger noget videre, som den første ærede Taler allerede

havde opstillet, uden at komme med Grunde, der ifølge deres væsentlige Indhold i og for sig vare nye. Jeg maa derfor antage, at det ærede Medlem ligesom den første ærede Taler med mig maa erkjende, at det i og for sig er en retfærdig Tanke, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag, og at der altsaa kun er Spørgsmaal om, hvorvidt det er rimeligt, at den Skat, som man ved samme vil paalægge, virkelig vil kunne komme ind uden noget særdeles betydeligt Besvær. — Jeg skal nu i den Anledning tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at jeg tror, at den Bemærkning, der kom fra ham om, at den nye Skats Dpfævning vilde forvolde megen Uleilighed, er fuldkommen ubegrundet. Det er en Skat, som vistnok vil forvolde Nærgjeringen nogen Uleilighed strax, nemlig ved Udførelsen af Lovforslagets § 2 om Fristemplingen. Den vil vare i to Maanedes, men dermed er ogsaa den Uleilighed forbi, og senere vil det være en Skat, der vil være saa overordentlig let at opkræve, som ingen anden Skat er, efterjom der ikke behøves Andet end at kjøbe et Stempelmærke, at sætte dette paa og at kassere det. Dermed er Skatten afgjort, og den er altsaa netop særdeles let at betale. — Det ærede Medlem yttrede dernæst Tvivl om, hvorvidt den Forudsætning, hvorfra Ministeriet er gaaet ud med Hensyn til Antallet af de Obligationer, der kunne ventes at ville blive indførte her i Landet, er rigtig. Man kan nu vistnok i saa Henseende ikke gaa ud fra Andet end fra det Antal, hvori de hidtil ere indførte i Landet, men, som det ærede Medlem selv rigtig bemærkede, man har ikke nogen egentlig Statistik derover. Jeg vil imidlertid sige, at min Angivelse med Hensyn til dette Punkt hviler paa et Skøn, som er indhentet fra forskellige Mænd her i Landet, som særlig have haft Leilighed til at gjøre sig bekendte med de Beløb og med det Antal af Obligationer, som ere komne herind. Jeg har haft en Opfordring til at søge saa bestemte Oplysninger i saa Henseende, som jeg har kunnet faae, dels i Anledning af Lovforslagets Motiver, for at jeg deri tilnærmelsesvis kunde give en Formodning om, hvor stort Udbyttet af den foreslaede Lov kunde ventes at ville